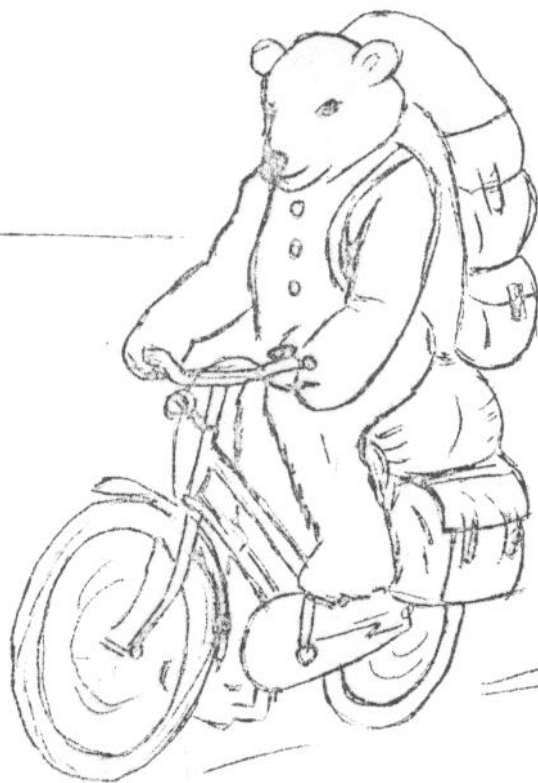
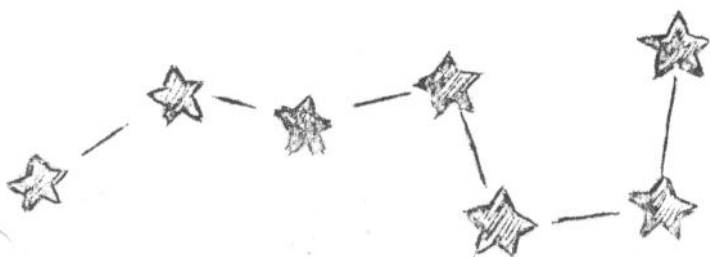

★
de Grote -ijs-

Beer

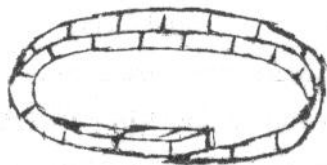

N
ijsberenkrant

4^e jaargang

26 - 27 januari 1985

De Eskimo's

Het is een volk dat zijn oorsprong heeft van een groep emigranten die zo'n 20.000 jaar geleden meetrokken met Mongollse stammen die toen de Beringstraat overstaken.

Anderen veronderstellen weer dat ze, na de laatste ijstijd, de gletschers volgden op jacht naar de dieren die zich aan de koude hadden aangepast.

In ieder geval, die eerste emigranten vormden het volk dat nu bekend staat als de Amerikaanse Indianen; zij trokken verder naar het zuiden en bevolkten langzaam delen van Noord- en Zuid-Amerika.

De anderen pasten zich aan het gebied aan dat erg woest en koud was en ontwikkelden zo een eigen levenswijze om hun voortbestaan te verzekeren. Eskimo's zijn daarom klein van postuur, hebben donker haar, bezitten de hoge jukbeenderen en scheve ogen van de Mongolen.

Het zijn goedmoedige mensen en ze houden zich aan een stevig gedisciplineerd familieleven.

Zij hebben de meest primitieve cultuur, er zijn geen stammen, politieke organisaties en ze reizen altijd in familieverband.

Iglo's (of sneeuwhuizen) worden gebouwd van blokken sneeuw die zo gestapeld worden tot een half-bolvormig geheel, waardoor het bestand is tegen sneeuwstormen.

De eskimo hakt de blokken met zijn boogvormig sneeuwmes en legt ze dan in een cirkel.

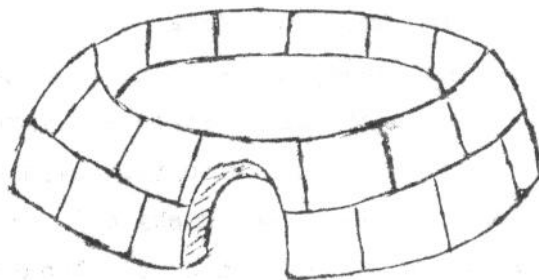
Dat doet hij zo dat ze naar binnen hellen zodat er een spiraal ontstaat. Hij bekleedt de bodem met samengepakt sneeuw en daarop weer dierenhuiden. Bedden, tafels en zitplaatsen worden ook van sneeuw gemaakt, een plankje van sneeuw met daarop een olielampje zorgt voor licht.

Een klein gat in de top dient om de warme lucht te doen ontsnappen.

Na een paar dagen vormt het smeltwater aan de binnenkant van de iglo een ijslaag waardoor de warmte weer wordt teruggekaatst.

Bij een buitentemperatuur van -50°C kan het binnen dan om het vriespunt zijn.

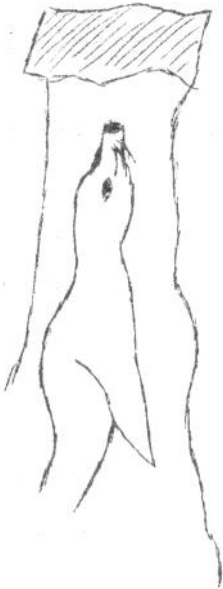
Een snelle eskimo kan zo'n iglo binnen + 20 minuten maken.

De jacht.

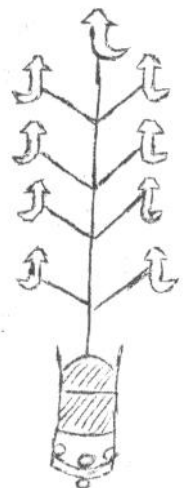
De jacht is het allerbelangrijkste om te leven. De eskimo gebruikt bijna alles van de dieren die hij doodt. Vlees en vet worden gebruikt als voedsel dat wordt meestal gekauwd en niet gekookt omdat een vuur moeilijk te maken is. Van de darmen maakt men vislijnen, riemen en leidsels voor de honden. De huiden dienen voor kleren (parka's) maar ook voor de mukluks (eskimoschoenen). Van het bot maakt men naalden, maar ook de sneeuwbrillen om de ogen te beschermen tegen de zon.

Jagen op het water doen ze met kajaks, een vaartuig van hout of baleinen bedekt met zeehondevel. De oemiak, een bredere kajak, gebruiken men om de voorraden te vervoeren. Ook op het ijs zijn ze bijzonder behendig. Bij het vissen hakken ze een gat in het ijs waarover heen een kruis gelegd wordt met de lijn vol aas eraan. Dat staat in verbinding met een vlag, die aangeeft of hij beet heeft.

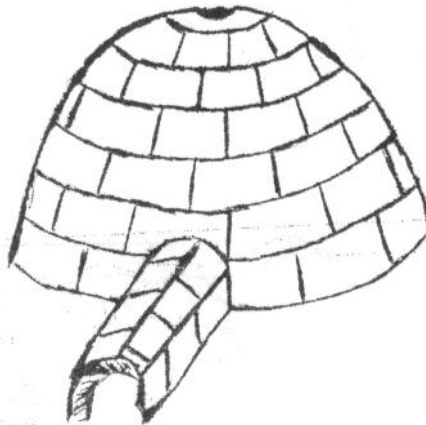
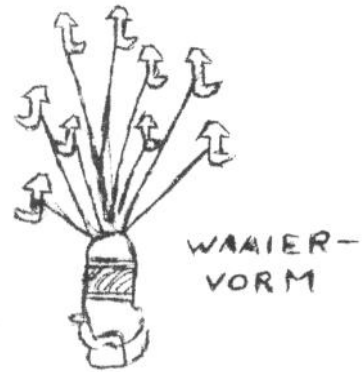
Als men een zeehond heeft gevangen, heeft men voor een week voedsel, maar ook dat is een secuur en geduldig karwei. Want zeehonden maken een gat in het ijs, zodat zij de binnensromende lucht kunnen inademen. Met mes en harpoen wacht de eskimo ne zolang to hij kan toeslaan. Hij breekt het ijs erom weg en trekt de zeehond met behulp van zijn honden uit het water. De jacht op de Nanoek, de ijsbeer, is het gevaarlijkst, zij doen dan ook veel moeite om zijn wilde vacht te bemachtigen. Een goed uitgedacht wapen om zonder verwonding uit de strijd te komen is dit: de eskimo maakt van ongeveer 30 cm lange bodden vliimscherpe messen, die hij dan in vet doopt en dit geheel dan een dag laat bevriezen. Hij volgt

het spoor van de ijsbeer en legt het wapen daar neer. Wanneer de ijsbeer het lokaas inslikt smelt het vet, waardoor de messen zijn ingewanden bewerken. De eskimo volgt het spoor van de stervende ijsbeer en brengt hem naar huis. Hiervoor gebruikt hij zijn slee met de Huskies, Noordoost-Aziatische honden, die zich ook aangepast hebben. Deze viervoeter met zijn brede poten, zijn gedron en lichaam en brede borstkas kan veel trekkracht ontwikkelen die hij urenlang kan volhouden. Een Husky eet net zoveel als een eskimo en ze werken dus samen om elkaars bes aan te verzekeren. Als gevolg van de verspreiding van mensen naar afgelegen hoeken van de wereld is het leven van de Eskimo's langzamerhand moderner geworden.

Ze jagen met geweren, leven in nederze nederzettingen, de kinderen gaan naar school zodat de oude levenswijze verdwijnt; maar dit heeft als gevolg dat ze in aantal toenemen, zodat ze geen uitstervend ras meer zijn

Bart Gerrits.

VOORBEREIDING

Voorbereidingen zijn on-ont-beer-lijk om een weekend te organiseren voor een ijsberenkolonie voor \pm 200 ijsberen.

Ze komen uit alle windstreken en het bereik wordt al maar groter en groter: Almere, Breukelen, zijn er ook al bij.

Natuurlijk moest de poolvlakte opgeknapt worden want met al dat ijs was dat geen doen. We hebben de ijsvlakte moeten ontdooien en daarna al het water met een pomp buiten het terrein moeten lozen. Het was echt "pompen of verzuipen" en het terrein zag er uit als een modderpoel.

Eten blijft altijd een kritiek punt Wie gaat er fourageren, koken en uiteraard: "Wat moet er gegeten worden?" Nou, dat was snel bekend met dit koude weer: Hutspot van 50 kilo aardappels, 15 kilo wortels (mocht een onsje meer zijn) en \pm 10 kilo uien voor de frisse lucht.

Dorst moet geleest worden door 180 liter chocomel, 90 liter erwtensoep en het aftreksel van 25 pakken koffie.

Ook niet te vergeten de 180 wortelen, 80 broden, -tig appels en de papiertjes voor de w.c. niet te vergeten.

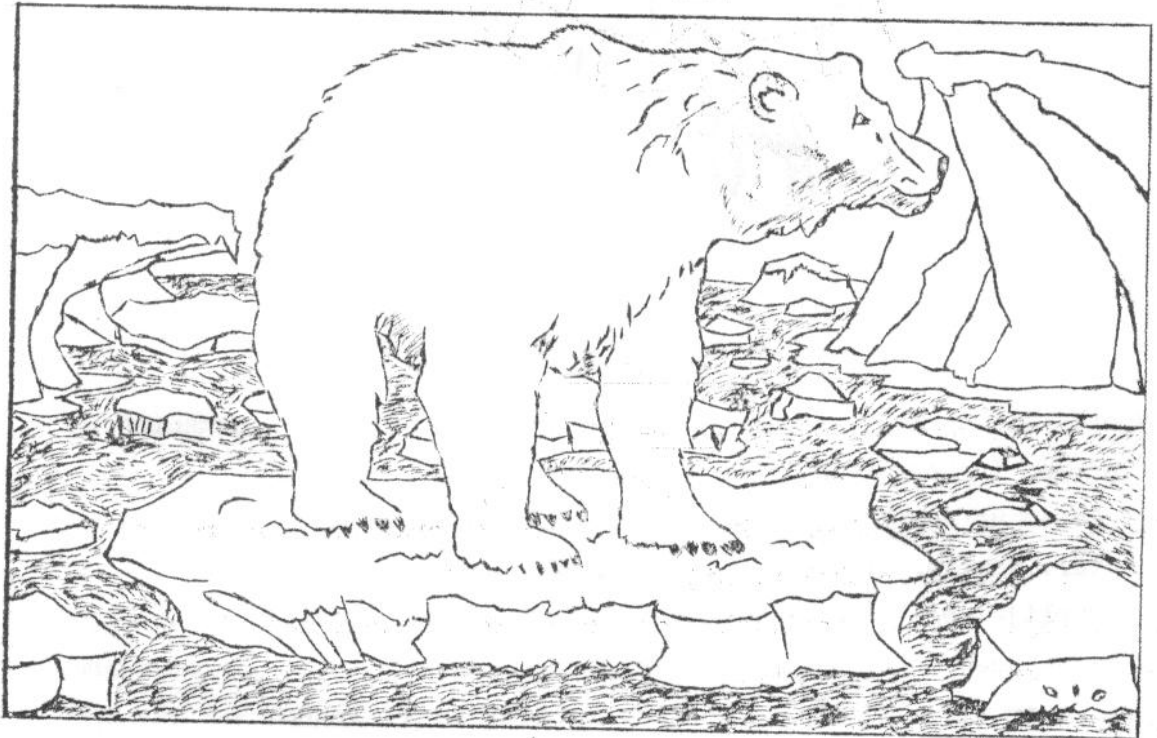
Om ijsberen te laten ontdooien moet ook de kampvuurkuil vergroot, verbreed en overdekt gemaakt worden.

Ontzettend veel voorbereidingen dus.

Bart Gerrits.

Ijsbeer

Ik wil als vriend
een ijsbeer.
Met onze ijssloffen aan,
lopen we
de hele dag
te ijsberen
langs de noordpool.

NOODTOESTANDEN IN DE WEEK VOOR HET IJSBERENWEEKEND.

De Amersfoortse Courant leefde al mee met de Ho pman Masselmangroep en de deelnemers van het ijsberenweekend.

Woensdag 23 januari j.l. namelijk verscheen er een uitgebreid bericht over het te houden weekend.

Het artikel werd ondersteund door een foto waarbij het onder water staande terrein werd getoond.

De auteur was duidelijk geen scout, omdat hij zelf zijn twijfels had over het al dan niet doorgaan van dit, inmiddels traditioneel geworden, evenement in Eemland.

Hij was niet de enige die zulke twijfels had.

Een korte schets van wat er zoal geschiedde is toch wel op zijn plaats:

Opa Ijsbeer leefde helemaal op met alle sneeuw de afgelopen weken. De deelnemers waren er echter niet zo dol op, zo bleek bijvoorbeeld maandagavond.

De telefoon stond roodgloeiend.

En dat terwijl Opa toch nog niet zo lang in het bezit is van een dergelijk apparaat.

Leiding van diverse groepen meldden zich af, of kondigden aan met een sterk verminderd aantal deelnemers op zaterdag present te zijn.

"Tsja, laten we het doorgaan, of niet?"

Toch maar contact opgenomen met de gemeentelijke instantie die zich belast met de waterleidingen in Soest.

Toiletten en stromend water zijn toch wel een vereiste, nietwaar?

De Soester ambtenaren zullen wel in overspannen toestand thuis zitten, want Opa heeft ze laten weten dat de H.M.G. zonder water zat.....

Maar ja, als zelfs de storingsdienst de waterput niet meer kan vinden wordt het echt lastig.

(Toch werd er nog een noodwaterleiding aangelegd, die vrijdagmiddag werd voltooid).

Woensdagavond was Opa weer aan de beurt om de deelnemers toe te spreken.

In één nacht was het enorm gaan dooien.

Plotseling kon en mocht iedereen weer komen "ijsberen".

"Gelukkig!" werd er gezucht, "t kan weer allemaal doorgaan".

We zullen de lezers dan ook maar niet verder vermoeien met verhalen over ijs hakken, wegscheppen, water pompen, geisers en tal van andere problemen.....

Jeanet

Hallo..... Scout ijsberen,

ook weer op weekend bij de H.M.G. om weer te ijsberen. Net of je dat thuis niet kan doen? Wat je wel thuis kan doen is koken. En ga nu niet een houtvuur of tafelvuur in de keuken maken want dan kan dat wel eens gedonder geven. Nu zal iedere scout wel eens gekookt hebben en daarom wil ik jullie een paar receptjes voor thuis mee geven. Veel succes, eet smakelijk en Ijsbeer ze tot volgend jaar.

Paula.

Kruidkoek (roerdeeg)

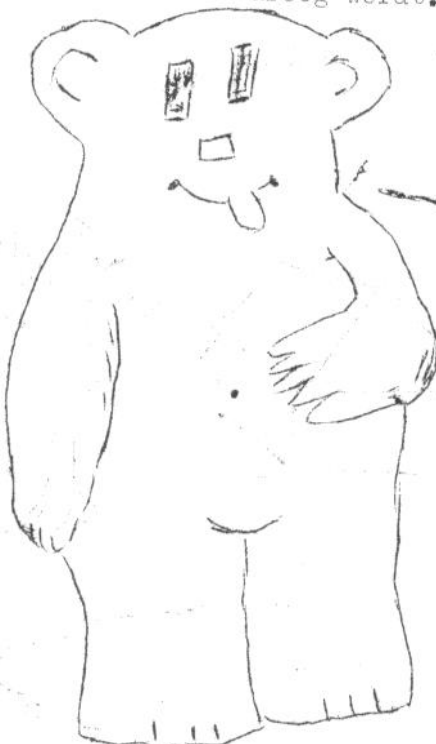
200 gr. zelfrijzend bakmeel (1)
70 gr. lichtbruine basterd (2)
70 gr. donkerbruine basterd (3) (4)
1 eetl. koekkruiden (snuffje zout) (4)
1 1/2 dl melk

Vet een cakevorm in van 3/4 ltr. Roer 1,2,3,4, door elkaar in een grote kom, doe de melk er bij en maak er een glad beslag van. Roer er eventueel naar smaak rozijnen door (100 gr.) Zet de cakevorm in het midden (gas) of onderin (elektrische) een voorverwarmde oven en bak hem op 160°C in 60 min. gaar. Controleer met een breipen of hij gaar is, de pen moet droog zijn. Laat afkoelen op een taartrooster.

Appelmoes met sneeuw

Maak verse appelmoes van bijvoorbeeld goudreinetten. De appels schillen en tot moes koken met een bodempje water; op smaak maken met suiker en kaneel. Daarbij 2 eiwitten met 2 zakjes vanillesuiker stijfslaan tot je de bak op zijn kop kan houden. De appelmoes in een beboterde vuurvaste schotel doen, eiwit er op en in een lauwe oven zetten met de oven op een kier tot het schuim gaat kleuren en droog wordt.

Veel succes en eetsmakelijk,
Paula
(R.O.O.S.T.E.R.-groep)

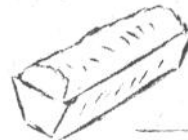
Mmmm.....
wat lekker

Milkshake

1/2 ltr. yoghurt
1/4 ltr. Melk
4 eetl. Jam
eventueel suiker naar smaak.

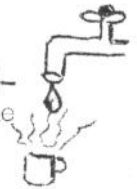

De yoghurt in een shaker doen (of in een kom met de mixer) De jam erbij en een deel van de melk. Schudden kijken of hij de juiste dikte heeft anders melk toevoegen en op smaak af maken Drink ze!

Zaterdagochtend 26 januari 1985

Bij Paleis Soestdijk om 10 uur was het alleen grote drukte. Het krioelde van de goedingepakte deelnemers op de fiets en uit-zwaaiende/ fotograferende ouders. Voor iedereen was er een warme drank te krijgen "Hé Leo, heb jij die thee gemaakt?" "het is warm water!!"

Alle subgroepen, waarvoor als altijd weer ludieke namen bedacht werden meldden zich aan bij "de Mathi" en Fuchs. Zij hadden er duidelijk lol in om iedereen een zo moeilijk mogelijke route in de maag te splitsen. Aangezien er vijf routes mogelijk waren werd daar driftig over gediscussieerd.

Al vlug werd er gestart. Om ongeveer half 11 komt een patrouille van de Laurentius voorbij sjezen in de volste overtuiging dat de route toch écht langs deze weg voerde!

Problemen bij het starten waren er vooral bij route 3 (volgens de HMG- rowans niet de moeilijkste route) met cryptische omschrijvingen. Met de championnen en het oversteken van gestreepte dieren was de patrouille wel bekend. Vol goede moed togen ze op pad. Gelukkig waren ze wel in het bezit van een noodenvelope! Na elfen zaten alle 160 deelnemers op de fiets.

JdV.

Alle groepen moesten verzamelen tegenover het paleis. Je kon daar thee of koffie drinken.

Na een tijdje gingen er wat groepen weg. De bedoeling was een fietstocht te gaan fietsen.

Ons groepje van de HMG (Disco Infinity) reed wel een beetje verkeerd. We hadden de erwtensoep en worst gemist, wel jammer! Maar later kon je toch nog worst krijgen. Dat was wel lekker.

Huib (hmg)

De redactie zag wel wat in de cryptische route. Al spoedig zaten ook zij in de ingewikkelde onschrijvingen verward....Gelukkig waren er ook nog duidelijke aanknopingspunten te vinden. Onderweg kwamen we bijna op ieder kruispunt deelnemers tegen van andere routes, maar niet van route 3.

De Rooster en adelheid van Nassau twijfelden erg aan hun eigen kunnen. Zij waren de lunchpost namelijk al voorbij, omdat er nog niemand van de ijsberenstaf aanwezig was. Via de noodenvelop kwamen ze uiteindelijk op de lunchpost aan.

De Ben Labre arriveerde joelend en gillen van het lachen: ze hadden van de andere kant af moeten komen. Vervolgens stortten ze zich op worstebrood met erwtensoep. Hier en daar wat klachten over de route, net name over de strippenkaart, die wij als redactie helaas niet op kunnen lossen.

Langzaam vertrekt iedereen weer. De Malloten gaan hierbij collectief onderuit vanwege de gladheid. Volgens Win gedroegen ze zich "laag bij de grond".

De redactie keerde direkt terug naar de Sparrelaan. Op hun weg ontmoetten ze groepen die geen kompas bij zich hadden.

JdV.

Geen gezeur, hier het schrijven van de speladviseur.

We spraken iemand van de politie, die reed op een motor en niet op een fietsie. Hij zei: "Jullie staan hier niet goed en hij trok een lange snoet."

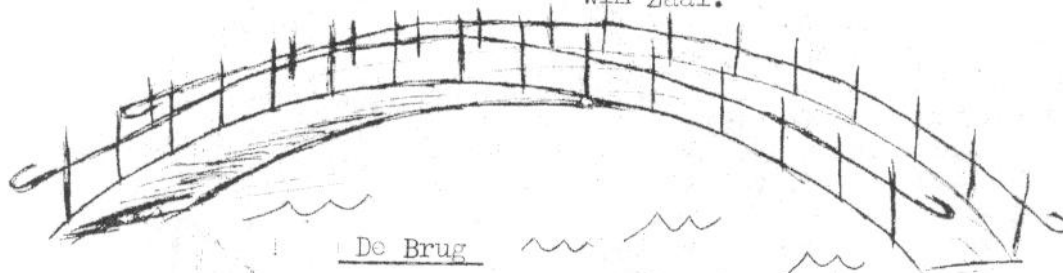
En klonken wat negatieve klanken, en we stonden bijna allemaal te janken.

Zo dat was het weer, betere afspraken naken met staatsbosbeheer. Een verkenner heel geleerd, vroeg zijn we nu fout of verkeerd.

Het maakte niets uit, en men stak hen een warme worst in-zijn snuit. Men kreeg op een post erwtensoep, iets dikker dan varkenspoep. De kinderen fietsen heen en weer en sommigen wisten de weg niet meer. Als je echt niet meer verder kunt, dan is de noodopdracht een lichtpunt.

Queen zingt op de achtergrond. Het is bijna twee uur rond. Klaar is de klus en we gaan naar de Sparrelaan met de bus. Fuchs ook een rare knaap, want hij praat midden op de dag over slaap. Misschien was dit schrijven wat dwaas, maar toch is dit het eind van mijn relaas.

De grooten allemaal van
Win Zaal.

De Brug

"Kijk eens wat een leuk bruggetje!" Dat vonden we toen we er voor de eerste keer langs kwamen. Na de brug meteen rechts en het bolletje-pijltje volgen. Toen we op de lunchplaats aankwamen, stond het busje er nog niet: dus dachten we dat we fout zaten. Wij terug en op een andere plaats de stripkaart begonnen. Dat liep dus helemaal mis en wat kwam dit pad toch bekend voor: "Het bruggetje!"

Wij dus wat kletsen met de groepen die er ook stonden.

Daarna arriveerden Jeanette en Bart G. van de H.M.G. Die vonden het nogal komisch naar toen er een andere groep aankwam die er ook voor de tweede keer stond, werd het wat al te toevallig. Na alle adviezen uitgewisseld te hebben kwamen we al snel op de lunchplek aan. Na erwtensoep en warme worst gingen we weer verder. Nu kwam de stripkaart. Die ging helemaal goed! (een wonder).

Maar helaas, we waren het kompas vergeten. Toen we besloten hadden om rechtstreeks naar het kampterrein te fietsen kwamen we, je raad het al, weer over het bruggetje.

En na de weg gevraagd te hebben

Ach we hoeven het al niet meer te zeggen. Daar waren Jeanette en Bart weer. Na enige hilariteit van beide kanten, fietsten we gezamenlijk, OVER HET BRUGGETJE naar het kampterrein.

The Rocky 's
Kitty, Yvonne
Potra, Rina en
Mariska

Het HMG team zette een route uit.
In welke volgorde vertrokken ze?

Robert

Opa

Hatki

Fuchs

Paling

Verwachtingen en Belevissen

X De H.M.G. zat al vroeg op de fiets richting Paleis. Natuurlijk is de H.M.G. de H.M.G. niet meer als er niet iets gebeurde. Pytrik verloor onderweg zijn regenpak waardoor er een kettingbotsing ontstond. Ze blijven lachen werd er gezegd!

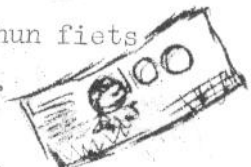
X De Akóteh zou eerst niet komen, omdat de leiding het te koud vond. De leiding werd uiteindelijk toch gedwongen, omdat de pv's dreigden met een andere groep mee te zullen gaan. Op de heenweg waren ze met de fiets uitgegleden maar verder alles o.k.

X De Roostergroep was erg gecharmeerd van de ontvangst bij het paleis waar ze "hoppa" naar toe waren gekomen. We doen "het" niet om te winnen maar om de leut en de gezelligheid.

Hoppa!

X De Cornelis Lely Groep uit Almere doet voor de eerste keer mee dit jaar. Zij vinden alles leuk maar wat wil je! We leerden hier nog een nieuw woord: rampetampen = gezellig = versieren. Dat deden de padvindsters dan ook bij hun burens, de Anne Frank Groep. Ze verwachten dan ook een gezellige avond!

X De Anne Frank Groep had wat last van de Rampestampers. Onder het motto: verdediging is de beste aanval maken ze van dit weekend het beste! Ze hadden trouwens nog bijna een boete aan hun fiets van f 100,-- omdat ze een snelweg niet rechts overstaken.

X De Agger Martini Groep (ofwel de Anti Masselman Groep) klagt nog steeds over de stripkaart, en vraagt zich af of de H.M.G. het zelf wel snapt. Ze vonden het dan ook een slecht begin van het kamp. Toch wel gezellig ondanks een kapotte fietsketting.

X De Ben Labre had ook fietsproblemen, o.a. een lekke band en een afgebroken stuurpen, wel gelachen onderweg, maar men arriveerde pas om 5 uur op de Sparrenlaan. Moedig hoor! Achteraf bleken ze in het bezit te zijn van wel drie kompassen. Terwijl andere groepen de route niet hadden kunnen vervolgen wegens het ontbreken daarvan.

X De Laurentius had als enige géén problemen met route 3 maar wel met de kou. Daarom hebben ze maar een kachel meegebracht.

X De Roosters hadden het wel leuk gevonden als de Rowans voor hen de tent zouden hebben opgezet. O, jeh op tafelvuren koken -schrikeffect-

De Nifterlakengroep uit Breukelen zagen de paardensprong niet zo zitten, maar het gaat om het fietsen, nietwaar?

Om half negen waren ze al vertrokken. Ze maken veel lol. Er braken wel wat houten haringen, maar ja.... op het water gaat het hen beter af.

lopentweeysbaren in de woestijn
zegt de ene: Het is hier niet glad he?
zegt de ander: Nee, maar ze hebben ook goed gestrooid!

mopje!

Culinaire voorbereidingen

De Anne Frank Groep had problemen met de voedselbereiding. Ze hadden namelijk geen pannen, hout of touw bij zich. Na wat te hebben geprobeerd togen ze naar Almere om hier te gaan koken. Ja, dat is ook een tactiek.....

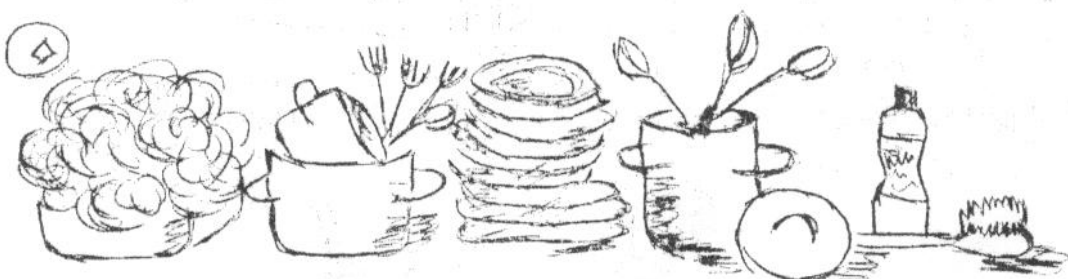
De H.M.G. stookte een enorm vuur, waar jammer genoeg niet op te koken bleek.

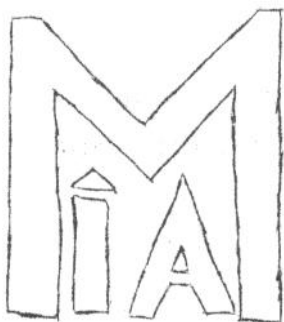
Padvindsters van de Akoteh hadden moeite om het vuur aan te krijgen, waarbij ze hulp aangeboden kregen van enkele H.M.G.-pyromanen.

Bij de Rooster werd er lustig op los gezongen en de geur van gebakken spek verspreidde zich over het terrein. "Als het aan de verkenners lag, at hij Whiskas!"

De Amersfoortse padvindsters hadden ruzie met de leiding over de afwas. De leiding mag ook wel wat doen!!!!

Zaterdagavond.

Na een dagje buiten, veel chocomel, worst, een vuurtje dat bij ons natuurlijk alleen maar rook produceert, nu aan de knutseltafel.

Van het avondspel zijn we heerlijk warm geworden. Het is prima weer en we hebben de hemel afgezocht naar de Grote Beer.

Veel geluiden hebben we niet gevonden en voor ons was het op een mooie tijd afgelopen.

Bij de dia's was het zo warm dat ikzelf soezerig ben geworden.

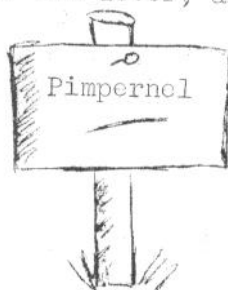
De dia's gaven een leuk overzicht. Een paar liggen nu in de tent te kletsen, te snoepen of te slapen.

Anderen zijn hier nog stempels aan het maken. Een lekker knutselwerkje. Dat doen we ook een keer op een opkomst.

Het is intussen 11 uur. Het kampvuur is afgesloten, de spullen worden hier opgeruimd. De 2 laatste pv's van mijn groep gaan de tent in. Gelukkig zijn ze allemaal aardig warm geworden vanavond.

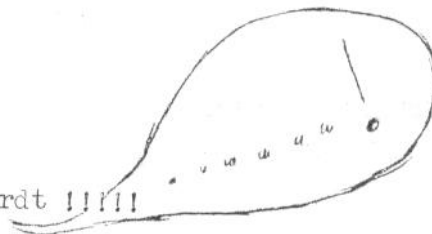
Ze hebben warme pyama's en dekens meegenomen. We slapen voor het eerst in nieuwe tenten; ze liggen er met z'n achten in en in de kleine tent met z'n drieën, dus volgens mij wordt dat een warme nachtrust. Ook al vanwege de bewegingsvolle dag.

Het enige obstakel voor een goeie nachtrust kan nog de hutspot (m.n. de uien) zijn. Ik wil met dit stukje alleen maar zeggen dat het een fijne dag is geweest. (wat missers bij de stripkaart daar gelaten, maar ik ben nu in een zeer tevreden stemming, dus het zij jullie vergeven). Tot zover, al vast bedankt,

Kort bericht

Het is jammer dat er zoveel gevloekt wordt !!!!!

-- Gloeiendhete hutspot kun je in 5 minuten naar binnenwerken zo ondervonden de Anne Frank verkenners.

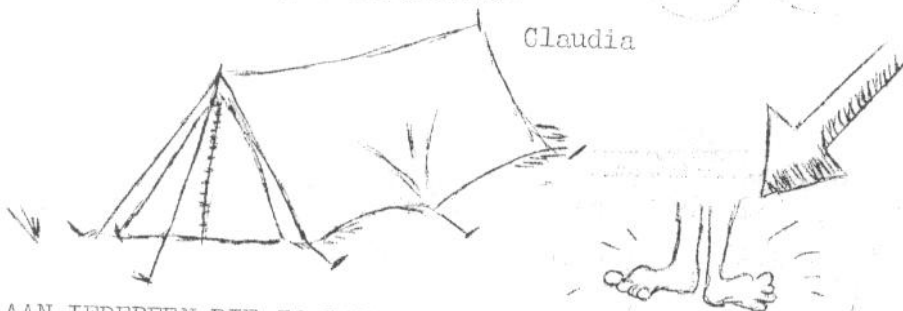

IJsberenbaby's in actie

De ijsberenbaby's van de Akoteh hadden hun mascottes al klaar liggen, schattige zachte ijsbeertjes van klein naar groot. Maar toen ze na een stukje fietsen bij Paleis Soestdijk de levende opa ijsbeer zagen, waren ze helemaal door het dolle heen.... zo dol dat ze graag de moeilijke route reden en dat is nog gelukt ook. Wel hebben we lang moeten zoeken naar een bruggetje waar je onder door moest maar het bleek dat de tocht door echte ijsberen uitgezet was: je zou dan door ijswater moeten. Wij zijn er maar óver heen gegaan. Onderweg kregen we nog een heerlijke warme hap en toen weer op pad. Na een stukje Hilversum door een misverstand zijn we toch goed aangekomen op het kampterrein. Daar moest alles nog gebeuren, tent opzetten, vuur maken, koken enz. enz. enz.

En als de Rowans ons niet zo geweldig geholpen hadden waren we nooit op tijd klaar geweest met eten, maar gelukkig lukte het wel en konden de ijsberenbaby's op de donkere Sahara achter geluiden en lichtjes af.....

AAN IEDEREEN DIE ZO LANGZAMERHAND KOUDE VOETEN BEGINT TE KRIJGEN

Naar aanleiding van een allerliefst verzoek van de redactie (jullie allen welbekend) zijn wij uiteindelijk zover gebracht om een culturele kolom in de IJsberencourant van Opa Ijsbeer te schrijven. Na een wilde zoektocht naar de pittoresk verscholen kampplaats kwamen wij tenslotte aan op een redelijk drassig cq sop-pig kampeerterrein. Als echte zeeverkenner voelden wij onszelf direkt in ons element, temeer daar wij aan den einder een grote stapel gele kratten zagen. (maar dit even terzijde).

Na een tumulteus onthaal -wij zijn nu eenmaal popi- konden wij naar een radio optreden luisteren van de vrouwlijke leden (6 in getal) van de Merhulagroep. Daarna begaven wij ons herwaarts om een plaatselijke ethnische minderheid volledig uit te wonen. Toen daar de laatste boeren weergaïnden (want dat is gebruikelijk) zijn wij teruggereeden naar de inmiddels overstroomde kampeerplaats om daar

op onnavolgbare wijze, en slinkse manier geronseld worden voor een achteraf zeer koud geluidenspel.

Na ongeveer een uur onvoorstelbaar afzien onder een mottige naaldboom zonder ballen zijn wij teruggekeerd om daarna gestrikt te worden door de redactie en het vervolg hiervan kennen jullie jullie toegenegen

Feico en Eric ook.

INTERVIEW

Een internieuw door Marcelv.Doorn en Huib Afman met de Roostergroep

Vraag 1. Hoe vinden jullie het kamp tot nu toe ?

- Heel leuk en veel lol.

Vraag 2. Hoe lang doen jullie al mee ?

- Vanaf het begin.

Vraag 3. Met hoeveel personen zijn jullie ?

- 20 personen.

Vraag 4. Uit welke plaats komen jullie ?

- De Bilt / Bilthoven

Vraag 5. Wat zijn jullie verwachtingen ?

- Nog meer lol en pret en koude tenen.

Vraag 6. Wat voor kleur das heeft jullie groep ?

- Bruin met een oranje embleem.

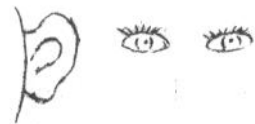
Vraag 7. Hoe heten jullie leiding ?

- Modemiet, Pimpernel en Mariette

R.O.O.S.T.E.R

Op 't gehoor: met horen en zien, daar ging je.

Het zal de deelnemers allemaal wel ontgaan zijn, maar bij de organisatie van het avondspel ging er duidelijk iets mis. Geen problemen, er werd snel een beroep gedaan op de creativiteit van de aanwezige staf. Er werd driftig "spel- geadviseerd" Rinkel- ping-ting-boink-blubber- ping(oh de fles is gesneuveld). De bedoeling was simpel : spits je oren en spoor vervolgens alle geluiden in de duinen op. Dit meest echter in een bepaalde volgorde gebeuren, wat hier en daar wel enige problemen opleverde. Vooral het vinden van de fietsbel (de Adelheid v.Nassau kampte hier nog al mee) de sleutelbossen en het papierblazen veroorzaakten onenigheid. De post met handgeklap is ook vermeldingswaardig, omdat dit veranderd was in "wantgeklap" wat je natuurlijk niet horen kon aan de andere kant van de duinen. Al met al een heel gezucht, gekreun maar ook gelach en serieuze spelers, die zelfs de stilste verborgen lawaaischopper kon vinden.

Het is koud in de late avonduur. Dus wat doe je ?

We maken een vuur.

Hoe doe je dat eigenlijk ? Je pakt een paar moppen hout en gooit daar de niet ongevaarlijke benzine op, dan steek je snel de zaak aan en tot ieders verbazing storten de vlammen langzaam in.

Weer een keer proberen ! Ik begin het al flink warm te krijgen en vele met mij, want van wapperen en hakken word je lekker warm. Door het bos en de duinen hoor je het gezang wegebben maar nog steeds kunnen we geen kampvuur ontwaren.

Dan zijt de zeeverkenner niet te bedaren.

Vuur aanmaken doe je zo. Nou ja, dat is jammer dan, want elke poging scheen te moeten mislukken.

Totdat plotseling uit het niets opeens droog hout kwam overwaaien. Hoe is het mogelijk! Het is waar, na 2 uur, zie het kampvuur was daar. Toen werd het eindelijk toch nog gezellig. De glühwein liet zich goed smaken.

Ben je van binnen warm en gaat het bloed wat sneller stromen, dan komen de tongen ook wat los. Het was ook goed te merken want er werd heel wat afgeboemd. Sommigen zochten warmte bij elkaar en dat was toch niet zo gek bekeken : al spoedig bleek dat sommige mensen elkaar best aardig vinden. Waar het ijsberenweekend al niet goed voor is.

Maar het zal toch met het zingen anders moeten, want anders gaat het houden van een kampvuur tot het verleden behoren.

Dus even een advies : GA MEER ZINGEN !!!!!

Na dit avondspel waarbij, als je dat tenminste wilde, je behoorlijk warm kon lopen, kon je je avond doorbrengen op verschillende manieren.

In het troephuis was het een drukte van belang. Opa IJsbeer draaide de hele avond dia's van vorige ijsberen- en andere weekenden.

Er werden pogingen ondernomen om een redelijk kampvuur te bouwen, en in het hordehol kon een ieder die dat wilde zich creatief uitleven. Er werden fraaie stempels gefrabeceerd.

Opmerkelijk

Iets wat toch wel als historisch feit gezien kan worden :

De Laurentiusgroep lag om 11 uur al allemaal in de slaapzakken!!!!

Zondagochtend half tien.

Na een stevig ontbijt, waarbij iedereen werd verrast met thee en een eitje, stond de officiële opening op het programma.

Waarschijnlijk was dat niet tot iedereen doorgedrongen. Dat was dan ook de aanleiding dat verschillende tenten werden platgegooid.

Nog wat reacties op zaterdagavond en de nacht :

--dat, als iedereen laat naar bed gaat en het vertikt om 's ochtends er vroeg uit te komen, eigenlijk het spel van de zondag verziekt.

(ROOSTER)

--dat, ze hun taktiek niet hebben uitgevoerd vanwege de koude.

(ANNE FRANK)

--dat, ondanks het wat melige avondspel, ze prima geslapen hebben met hun achten in een zespersoonstent

(AKOTEH)

--dat ze om half twaalf 's avonds onder de heldere sterrenhemel gepicknickt hebben met crackers waarop stroop, hagelslag of appels te vinden waren.

(ROOSTER sherpa)

-- dat ondanks het wat droge, koude kampvuur het zingen toch aardig ging.

(H.M.G.)

-- dat, na het instorten van de tent, ze niet wisten hoe laat het was.

(LAURENTIUS)

MOP MOP MOP MOP MOP MOP

Een jong ijsbeertje vraagt zijn vader : "Pappa was mijn opa een echte ijsbeer ?" " Ja natuurlijk ", zegt vader ijsbeer.

" En oma, was zij ook een echte ijsbeer ?"

" Natuurlijk, zij was ook een echte ijsbeer? Maar waarom vraag je dat? "

" Brrrrr ik heb het zo koud....."

- er is een nieuw record gevestigd!!!-

ging het zondagmorgen van mond tot mond. Er was geen activiteit te bedenken of er was wel een record te breken. Dat werd dan ook tot diep in de middag geprobeerd, door scoutjes/ redactieleden en zelfs ook de staf.

In de brandgang trokken we veel bekijks van wandelaars en honden bij het krattenstapelen. Door een goede samenwerking bleek het wel degelijk mogelijk te zijn 15 of meer kratten op te stapelen. Voorzichtigheid was zowel voor de omstanders als voor de "bouwers" geboden; maar dat hield Mariëna goed in de hand.

De zeeverkenners waren actief bij het record knopenleggen en het buikschuiven langs een touw naar boven. Er worden bij deze activiteit de vriendsoortigste monstertjes getrokken. ER werd hier trouwens aangebevolen om veel uien te eten, alvorens het touw te bestijgen. Ze zeggen dat het dan zo lekker zweeft....

Voor de rustige recordbrekers was het striptekenen en de Rubik-kubus een uitkomst.

Langzaam fietsen is (net als een ballerina) een heuveltje afdalen, rommen en toch je evenwicht bewaren.

Ondertussen banjeren kleine verkennertjes met, alweer, worstebrood in hun verkrampte knuisten, op zoek naar nieuwe records om te breken.

Hardlopen en vlegelhangen werd ook bijna door iedereen beoefend.

Ik kan jullie medelen dat het op klemmen niet meevalt.

Mensen met kunstgebitten worden afgeraden deel te nemen aan het zogenaamde bierviltjes happen. Je krijgt er namelijk pijn in je kaken van. Kaugomballen blazen, als je het hordchel binnenkomt, ruik je al de zoete frambozenvalm; hier wordt met uiterste voorzichtigheid met de meetlat omgesprongen, lekkere kleverige belken zijn het resultaat.

De pinguinrace is ook het vermelden waard. Volgens sommigen lijkt het op zaklopen zonder zak. Met gebonden voeten dus. (Dit mocht van Frans eigenlijk niet in de krant). Meisjes kunnen volgens Frans deze post beter dan verkenners, omdat ze veel touwtje springen. De waarheid van deze bewering wordt door de redactie in twijfel getrokken.

Veel hilariteit bij het zogenaamde balkenlopen. Ook hierbij moest je de benen vastknopen, maar dan die van twee verschillende personen. Fanatiekelingen lopen nu met geschaafde enkels e.q. kuiten rond. Maar... ze zetten door.

de redactie.

Eén ding is zeker: achter de schermen wordt veel werk verricht. Fuchs bijvoorbeeld was echt te beklagen. De hele zondagmorgen telde hij punten voor de einduitslag.

Wim Zaai repareerde zijn zoveelste fototoestel dit weekend ^{een} expert op dit gebied dus.

Hoe verder de middag voerde, hoe origineler de records werden. Zo braken Fuchs en Kolenpoedel het record met stapel kratten lopen wateen een spectaculair aanzien gaf.

De jongens van de Nifterlakengroep zoeken kussentjes, want ze hebben zadelpijn. Ze moeten dan ook nog helemaal terug naar Breukelen.

~~~~~

Tsja, en dit was helaas dan het einde van het 4e ijsberenweekend nieuwe stijl. Opa Ijsbeer en de rest van de staf, danken alle deelnemers voor hun aanwezigheid, doorzettingsvermogen en gezelligheid.

We hopen jullie volgend jaar dan ook allemaal weer terug te zien op het ijsberenterrein aan de Sparrenlaan!

~~~~~

De redactie bestond dit jaar uit: Bart Gerrits,
Willy Floor
Patricia Tellekamp
Akela (Jeanet) de Vos

en dan nu beste scouters: welterusten! zzzzzzz zzzzz...zzzzzzzzzzzzzz

<u>Deelnemers</u>	Route niveau	<u>vertrek</u>	<u>aankomst</u>	<u>punten</u>
Posytronen	5	10.17	1.41	65
Sleppies	3	10.20	3.17	25
Putiefjes	3	10.20	2.16	50
Ijspegeltjes	1	10.30	---	5
Bibbertjes	2	10.30	2.30	50
Wokkels	3	10.33	2.21	40
Rugzak onderkruipers	2	10.34	1.56	55
Subjes	4	10.36	2.41	25
Rocky's	2	10.37	2.04	50
De Eikels	3	10.39	1.47	65
De VIP's	5	10.40	---	5
Urgel Norg	3	10.42	1.48	65
Disco Infinity	4	10.43	1.35	60
Oom Oswald	2	10.44	1.48	55
Deurzakkers	3	10.44	1.48	45
R.O.S.	5	10.45	---	5
Guppies	2	10.47	2.56	5
TaJaClaBa	1	10.52	---	5
Vliegende sherpa's	2	10.30	2.31	25
Maloten I	4	10.57	---	5
Maloten 2	5	10.54	---	5
Truusje	5	10.57	---	5
Y.B.B.	4	11.00	2.58	50
Linke Boys	4	11.00	---	5
Ijsberen	1	11.06	---	5
Pink Panter	2	11.07	3.40	25

Subgroep	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	TOTAAL	EIND- STAND
Posytronen														0	65
Sleppies		3	8					7	9					27	52
Putiefjes		6		7		5			8				9	35	85
IJspegeltjes					8			7						15	20
Bibbertjes	6		4			3		11			5		13	42	92
wokkels							10			9			8	27	67
Rugzakonderkr.	8		7		9			9			7	10	7	57	112
Subjes	8				9	10	10	9	10		4	10		70	95
Rocky's									10	11		10		31	81
De Eikels			4							6			6	16	81
De Vip's	8		5	10	9		10	11			6		10	69	74
Urgel Norg	7								8					15	80
Disco Infinity	4	8		8		6	3	3	3		7			42	102
Oom Oshwald		7	5					9						21	76
Dcurzakkers				5		6			9		3		7	30	75
R.O.S.	4		4	9	8		10	9		14	8			66	71
Guppies					8								13	21	26
TaJaClaBa									9		4			13	18
Vliegende sh.			8			7	10		10			10	9	54	79
Maloten I		8								17				25	30
Maloter II			7					5		18			11	41	46
Truusjes	8				8			8	9		4			37	42
Y.B.B.			6				10			11	5		14	46	96
Linke boys														0	5
Ijsberen				6	7								8	21	26
Pink Panter buiten mede-	8													8	33
dinging: Druppeltjes	6		4	8	8	7		10	10	16	7	10	16	102	102